

[Knud Lind]

Dernæst må jeg sige til indenrigsministeren, at i den kommune, hvor jeg sidder som kommunalbestyrelsesmedlem, har venstre sammen med de konservative flertal, og så fremt blot en enkelt af disse personer bliver syg, så vælter dette flertal. Jeg vil bede indenrigsministeren overveje, om man ikke skulle se på denne 1 måneds frist endnu en gang og prøve at lave en lidt bedre ordning.

Alfred Andersen (SF):

Nu forestillede jeg mig slet ikke, at man, hvis reglen blev afskaffet, hver eneste gang ville tage suppleanten med til møderne, for vi har oplevet mange, mange gange, at byrådsmedlemmerne ikke er fuldtalligt til stede.

Det, der er det afgørende for mig, er, at skulle man endelig komme i en situation, hvor et meget, meget vigtigt forslag skulle til behandling, så er det virkelig pinligt, at man skal leve med en forkert beslutning, blot fordi et enkelt medlem er sygt eller fraværende på grund af rejse, eller hvad ved jeg. Derfor er det i en sådan situation, man kunne gøre det. I oplægget fra den arbejdsgruppe, som jeg sagde før var nedsat i 1959, taler man netop om, at selvfølgelig gælder den slags ting ikke, når det drejer sig om inhabilitets-spørgsmål osv.

Som sagt, i en prekær situation vil det være afgørende, at alle er til stede, og derfor kunne man altså vælge mellem enten at afskaffe reglen eller at give tilladelse til at stemme skriftligt i et sådant tilfælde.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg vil også erkende, at jeg bliver noget betænkelig over ministerens tavshed over for hr. Tyrolls spørgsmål. Det kan være min fejl, men jeg har også tilladt mig at læse det ud fra den tekst, som ministeren har givet det, hvor han siger, at her er der således tale om en sag af redaktionel karakter. Nu viser det sig altså, at efter hr. Tyrolls opfattelse er der tale om andet og meget mere, og jeg vil gerne have et svar fra ministeren på, hvad det er for en fortolkning, vi skal rette os efter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Jeg vil gøre opmærksom på, at efter forretningsordenens § 11 er det tanken, at man

ved førstebehandlingen skal drøfte lovforslaget ud fra principielle synspunkter og ikke gå ned i alle enkeltheder. Det har vi udvalgsarbejdet til.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om kliniske tandteknikere.
(Lovforslag nr. L 130. Fremsat 25/1 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Drejer (S):

Her er et lovforslag fra indenrigsministeren, som fortjener at blive til lov, når vi tænker på, at første gang et forslag om regler for indsættelse og korrektion af tandproteser var til behandling, var i 1899, altså for 80 år siden. Dengang var det for ved lov at ændre en højesteretsdom fra 1843, der havde givet andre end tandlæger ret til at drive tandteknikervirksomhed. Lovforslaget blev dengang henvist til udvalgsbehandling efter første behandling i landstinget, men der blev aldrig afgivet nogen betænkning.

Spørgsmålet har så siden været behandlet i kommissioner og i udvalg og senest i 1976, hvor et udvalg nedsat af undervisningsministeriet afgav betænkning om uddannelse af kliniske tandteknikere, og det er på baggrund af denne betænkning, dette lovforslag er blevet til.

Da man i 1899 behandlede problemet, var det for ved lov at få fastslået, at kun læger og tandlæger måtte udføre tandprotesearbejde. Det, vi nu skal behandle, er et forslag om, at andre må udføre tandteknikerarbejde efter bestemte regler, og med dette lovforslag